

חולין פרק ב השוחט דף לה

נהיים שלישי לטומאה ודינם כחולין רגילים, ר' אלעזר ברבי צדוק אומר שדינם כתרומה שנעשים שלישי ואין עושים רביעי לקודש כדעת ר' יצחק.

אוכל אינו מקבל טומאה עד שנרטב מאחד משבעה משקים, דם של בהמה שנהרגה ממכה נחשב למשקה שכתוב "דם חללים ישתה", חכמים אומרים שגם דם של בהמה שנשחטה שנפל על אוכל מכשירו לקבל טומאה שכתוב "על הארץ תשפכנו כמים", ר' אסי אמר בדעת ר' שמעון שדם בהמה שחוטה לא מכשיר לטומאה וצריך את הפסוק להכשיר דם פסולי המוקדשים בהנאה. דם בהמה שמתה ללא חבלה וכן דם שיצא ממכה של בהמה שלא מתה אינו מכשיר לטומאה שלא נקרא 'חלל'.

רביעי לטומאה פוסל בקדשים כלומר אב הטומאה שנגע בדבר עושהו ראשון לטומאה שעושה שני שעושה שלישי שעושה רביעי, ר' יצחק אמר שאין שלישי עושה רביעי בקודש אלא דבר שהיה קדוש בקדושת הגוף כגון בשר קרבן או חלות תודה, אבל דבר שהוקדש רק בפיו וכן חולין שנשמרו על טהרת הקודש אינם עושים רביעי. במשנה אמר ר' יהושע שאדם שאכל חולין שנשמרו על טהרת תרומה שנטמאו בשלישי נטמא ונחשב לשני לעניין קודש, ר' יצחק מסביר ששמירת טהרה לתרומה לא נחשבת לשמירה לעניין קודש ולכן נחשב כראשון לטומאה לעניין קודש כשם שהבגדים של אנשים שאוכלים חולין בטהרה כתרומה נחשבים טמאי מדרס לעניין קודש אבל חולין שנעשו על טהרת הקודש ונטמאו בשלישי אין לחשוש בהם שמא הם שני ולכן אינם עושים רביעי, רבא חולק והסביר שרק בבגדים חששו שמא תשב עליהם אשתו נידה אבל בפירות טהורים אין חוששים שמא הם טמאים אבל פירות חולין שנשמרו על טהרת תרומה או קודש שנטמאו ונהיו שלישי חושש ר' יהושע כלפי קודש שהם שני לטומאה.

במשנה כתוב שעם הארץ נאמן על יין שטהור לנסכים ואינו נאמן על תרומה שהיא טהורה, אבל אם מעיד על חבית יין שיש בה גם תרומה וגם קודש נאמן. וקשה לשיטת ר' יצחק מדוע התרומה לא מטמאה את היין, וענה ר' יצחק שמתוך שנאמן על טהרת הקודש נאמן גם על התרומה.

ברייתא כתוב בפירוש שחולין שנעשו על טהרת הקודש ונטמאו בשלישי עושה רביעי בקודש כשיטת רבא, בברייתא נוספת כתוב שחולין שנעשו על טהרת הקודש אינם